

A szigorú intézkedések és az egészségvédelmi terv következtében

Balesetmentes munka a Falemezgyárban

Emlékezhetnek rá olvasóink, hogy tavaly két halálos kimenetelű falemezgyári balesetről is beszámoltunk lapunkban. Körültekintő vizsgálat és számtalan intézkedés követte ezeket a szerencsétlenségeket. Most, 1960. februárjában, amikor az üzemben jártunk, már nem férhet kétség ahhoz, hogy a vezetők és a dolgozók igyekeztek minden tőlük telhető megtenni, hogy több súlyos baleset ne forduljon elő.

A megelőző rendszabályok

Február elseje óta mind-egyik rönktéren brigádvezetőket és helyetteseket jelölt ki, hogy ahol baleseti veszély fordul elő, mindig legyen felelős irányító. A rönkszállító kocsin átalakítást végeztek. Bevezették a rakományok állandó ellenőrzését, mivel nemcsak a falemezgyári rakodók, hanem a MAV és a TEFU dolgozóit veszélyeztetheti a rossz rakodás. A másik tragikus baleset színhelyén is új intézkedések léptek életbe. Korláttal vették körül a fő-

zókamrákat. A kamra csupán dőlben lehet nyitva, s akkor is csak a művezető jelenlétében, mégpedig úgy, hogy környékén semmiféle más irányú munka nem folyhat.

A körülmények további javítása

Ezek a rendelkezések egymagukban még elégtelenek volnának az üzemi balesetek elhárítására. Ezért dolgozták ki a vállalat igen részletes, 26 pontból álló egészségvédelmi tervét, mely ha megvalósul az idén, megkönnyíti és kényelmesebbé teszi a munkások gyárbeli életét. Kétségtelen, hogy ily módon — ha nem is közvetlen eszközökkel — könnyebb elérni a balesetmentességet.

Hogy a tervezetnek csak a nagyobb pénzfelhasználást igénylő, és egyúttal leglényesebb részeit emeljük ki: 250 férőhelyes férfiöltözőt létesítenek, kibővítik az orvosi rendelőt, a nagy teremben kézműsöt szerelnek fel a női dolgozók számára, villanyboylert helyeznek üzembe az enyvezéssel fog-

lalkozók tisztálkodásához, valamint az összes dolgozókra nézve kötelező időszakos orvosi vizsgálatot vezetnek be még ebben az esztendőben.

Korszerűsítéssel is

A Szegeci Falemezgyár nem kedvező örökséget mondhat magának: elhanyagolt üzem volt, mely a felszabadulás után évről évre fejlődve juthatott csak el mai arculatához. Ma már mind több modern gép, prés, lemezvágók sorakoznak a nagy csarnokban, s ezek segítségével nemcsak minőségileg jobb, vagy gyorsabb a munka, hanem a baleseti veszély is megszűnik. Még lehetséges, hogy némely tekintetben felemás a kép, új és elavult berendezések találhatók egymás mellett, a balesetelhárítást célzó szigorú intézkedések azonban az egészségvédelmi tervben szereplő elképzelésekkel, s nem utolsósorban a további állandó fejlődéssel mindinkább kiegyenlítik a különbséget új és régi között.

F. K.

Épül a „Barátság műve“

A Volga—Közép-Európa olajvezeték

A hatalmas létesítmény nagy előnyöket jelent Magyarországnak is

Évről évre erősödik és fejlődik a szocialista országok baráti együttműködése! Nem is lehet felsorolni a barátságunk és az önzetlenségnek azokat a nagyszerű megnyilvánulásait, amelyek a közös célok felé törekvő nemzeteknél tapasztalható. Előttünk a legújabb példa: nemrég írtak alá egy olyan hatalmas kőolajvezeték építési vonatkozó szerződést, amely összeköti majd a Szovjetunió Lengyelországgal, a Német Demokratikus Köztársasággal, Csehszlovákiával és Magyarországgal.

A Szovjetunió Gázipari Főigazgatósága választotta az újságírókat az új kőolajvezetékkel kapcsolatos néhány kérdésére.

Mutassák meg, kérem, a kőolajvezeték nyomvonalát.

Az olvasók szemléltető képet kapnak a vonalról, ha ránéznek az építkezés tervrajzára. A vastag vonal jelenti a kőolajvezetékét, amely Kujbisev körzetéből indul ki. A kis folyók tucatjait nem számítva, átszeli a Volgát, a Dont, a Desznát, a Dnyepert. Belorusszia területén kettéválik. Az északi ág a pinszki mocsarakon át Lengyelországot és az NDK városait és ipari centrumait érinti, a déli ág a Kárpátokon át Csehszlovákiába és Magyarországra vesz irányt. A vezeték csaknem négyezer kilométer hosszú! Ma a világon a leghosszabb csővezeték a transzkanadai. Ez Észak-Amerika csendes-óceáni partjától az

Atlanti-óceánig vezet a földgázt. A Volga—Közép-Európa csővezeték ennél hosszabb lesz.

Milyen előnyök származnak majd ebből a létesítményből?

Az egész világ ismeri a szocialista országok iparának rohamos fejlődését. A kőolaj a népgazdaság egyik alapállára. Az olaj nemcsak tüzelőanyag, hanem a műanyagipar nyersanyaga is. De Közép-Európa baráti országainak nincs elég saját kőolaja. Így hát nagy segítséget nyújt nekik a Szovjetunió. Például a Csehszlovákiában nyersanyagként felhasznált kőolaj egész mennyiségét a Szovjetunió szállítja. Az olaszállítás egyre több mozdonyt és tartálykocsit foglal le. Az olaj vasúti szállítása igen költséges dolog. Sokkal kedvezőbb a csöveken való továbbítás. A Volgától a szovjet országhatárig terjedő csőszakasz nemcsak a külföldet, hanem jelentékeny szovjet területet is ellát majd olajjal. A fővonal elágazásaira több mint húsz nagy teljesítményű szivattyútelepet terveznek, amelyeket a technika legújabb vívmányaival szerelnek fel.

Ki építi a vezetékét?

A Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsának mindazok az országai, amelyek e szerződést aláírták. Mind-egyik országban kutatómunkákat végeztek. Az anyag felhasználásával a szovjet Gid-

rotruboprovod tervezőintézet kidolgozta a csővezeték legelőnyösebb útvonalát. Mind-egyik ország saját erejéből építi fel azt a vezetékszakaszt, amely a területen halad át, és ez az illető ország tulajdonába kerül. A csővezeték a Szovjetunió területén a Gázipari Főigazgatóság építi. A Szovjetunió természetesen megadja a szükséges műszaki segítséget a testvéri országoknak és segít kibéni az építő és üzemben tartó szakembereket. Mindegyik ország lehetőségeihez képest részt vesz majd az építkezés elősegítésében műszaki felszereléssel, gépeivel és csőszerveivel.

Mikor kezdődik az építkezés?

Már folyik is az építkezés Királyhelme szlovák városka mellett. Az első szakasz innen Bratislaváig 1961-ben lesz üzemkész. A Szovjetunió területén kutatómunka folyik. Az építők hamarosan felvonulnak a nyomvonalra. Három-négy év alatt elkészül az egész vezeték. A baráti nemzetek joggal nevezik ezt a gigantikus létesítményt a »Barátság művének«. A legnagyobb műszaki színvonalon készül, és kézzelfogható tanúbizonysága lesz a szocialista országok testvéri együttműködésből fakadó hatalmas erejének.

Mit jelent szocialista módon élni?

A címben felvetett kérdés különösen előtérbe került azóta, hogy az első brigádok versenyre keltek a »Szocialista munkabrigád« megítéléséért. Az általuk megfogalmazott hármas követelmény: szocialista módon dolgozni, tanulni és élni. Sokat írtak már erről a lapok és azt, hogyan kell szocialista módon dolgozni, jó példával elől járva, hogyan kell szocialista módon tanulni, állandóan tovább fejlesztve a szakmai tudást és az általános műveltséget, szinte minden brigádban tisztázták már. Ez már nem is jelszó, hanem többnyire élő valóság. Arról azonban még ma is sok vita folyik, hogyan is kell szocialista módon élni. Ezt a kérdést gyakran vetették fel a Német Demokratikus Köztársaságban is az utóbbi időben, ezért foglalkoztunk vele egy jelentős cikkében a Német Szocialista Egységpart központi lapja, a *Neues Deutschland*. Ebből a cikkből közöljük az alábbiakat:

Egyetértenek általában abban, hogy a szocialista erkölcsnek megfelelően kell élni, hogy fejleszteni kell a közösségi szellemet. Sok jó példa van arra, hogyan segíti a brigád az egyes tagokat hibáik leküzdésénél, hogyan igyekeznek a közösségi szellemet tovább fokozni azzal, hogy munka után együtt mennek el színházba, szórakozni, kirándulni, persze a feleségeket, férjeiket is bevonva. Akadnak azonban olyanok is, akik úgy értelmezik, hogy akkor már egy pohár sört sem szabad inni, s mindenhová kollektívan kell eljárni. Walter Ulbricht egy beszédében rámutatott arra, hogy ez teljesen téves fel fogás. Egy-két pohár sör nagyon is jól összefér a szocialista étellel — csak mértéket kell tudni. A közösségi szellem sem jelenti azt, hogy mindig együtt kell lenni, hanem ennél többet. A szocialista élet nem a munka után kezdődik. Erről szól a Német Szocialista Egységpart Központi Bizottsága mellett működő agitációs osztály egyik cikke is.

Vajon számunkra csak munkaidő után kezdődik az élet? — veti fel a cikk, majd többek között ezeket írja: »A termelőszközök szocialista tulajdonba vételével és a munkás-paraszti hatalom megteremtésével először kezdtünk el saját magunknak dolgozni. Ez gazdag és kulturált élet alapjává vált. Hogyan választhatnánk hát el a szocialista állam polgáraiként életünket attól a munkától, amely azt oly gazdaggá, sokrétűvé és érdekessé teszi?«

Más a helyzet a kapitalista államban. Ott is a munkások és a többi dolgozók teremtik meg a gazdagságot, de kinek a részére? Azok részére, akiké az üzemek, gépek, nyersanyagok stb., tehát a monopolisták részére. A munkások robotolnak, de nem vehetnek részt a tervezésben, az irányításban. A nép tulajdonában levő üzemekben merőben másképpen van ez. Az a lendület, amellyel munkások és értelmiségiek közösen a szocialista rekonstrukció megvalósítására törek-szenek, az újítások és ésszerűsítések nagy tömege mutatja, milyen döntő szerepe van a munkának egész életünkben.

Es éppen miközben arra törekszünk, hogy szocialista módon dolgozzunk, a szocialista módon való élés követelményét is kezdjük valóra váltani. Eppen a szocialista közösségi munkában mutatkozik meg az új életünkben, térünk át az egyszám-

ban való gondolkodásról a többszám-

ban való gondolkodásra. A tapasztalatok azt tanítják, hogy a hetéves terv feladatai csak közös alkotó munkával oldhatók meg. Ennek felismerése fokozza a többiek iránti tiszteletet, az egész kollektívával való törődést.

Uj szocialista kapcsolatok alakulnak ki az emberek között a mindennapi munka közben, a régi gondolkodással és életszokásokkal való harcban és végül az élet minden területén, tehát a természetesen kívül is mind jobban meghatározó az emberek egymás közötti viszonyát.

Aki szocialista módon akar élni, nem elégedhet meg azzal, hogy elenjár a munka termelékenységének fokozásáért, a világszínvonal eléréséért vívott harcban, azzal, hogy szakmájának mesterévé vált. Bármilyen fontos is ez — az útnak csak a fele. Aki szocialista módon akar élni, annak a szocializmus győzelméért vívott harcban is élni kell járnia. Fel kell vetnie saját maga és a többiek előtt: tudod, kiért és milyen célért dolgozol? Tudod, hogy munkáddal elősegítéd a béke megővését? Tisztázni kell az összefüggéseket az üzemben végzett munka és a politikai események közt. Aki így cselekszik, helyesen látja, hogy az áttérés az egyszám-ban való gondolkodásról a többszám-ban való gondolkodásról a szocialista munkabrigád címért való versennyel még nem fejeződött be, hanem még csak elkezdődik.

Ahol a kapitalista társadalomból származó elavult gondolkodás és élet-szokások elleni harc közben kibontakozik a kölcsönös szocialista segítség, ahol a tervteljesítésért folytatott harc összekapcsolódik a politikai állásfoglalással, a szocialista tudat kialakulásával, nem marad el az eredmény. Az emberek közelebb kerülnek egymáshoz, közös érdekek fűzik őket össze.

Gazdag és sokrétű lett életünk, feltáruztak a tudomány és a kultúra kincsei az egész nép előtt annak érdekében, hogy ezek az egész nép közkincsévé váljanak. Örvedetes dolog, hogy brigádok közösen mennek el színházba, moziba, hangversenyekre, kiállításokra, hozzátartozóikkal együtt, de nem azon van a hangsúly, hogy közösen mennek, hanem hogy mit néznek meg közösen. Az sem lenne helyes, ha a szabad idő zömét kollektív rendezvényekkel töltönnék ki, hiszen a szabad időt éppen a sokrétű érdeklődési körnek megfelelően kell kialakítani, az pedig tudvalevőleg ritkán azonos: Az egyik ember a zené-szereti jobban, a másik festgetni szeret, ismét másik a színházat vagy a sportot kedveli inkább. Ezeket a sokrétű érdeklődési köröket kell tovább fejleszteni s ebben sokat segíthet a kollektíva, amely a legkülönfélébb tulajdon-sági és hajlamú egyénekből tevődik össze. S ahogy minden egyes egyén elősegíti a kollektíva fejlődését, a kollektíva is befolyással van az egyénekre, megformálja az új embert, a szocialista embert.

A szocializmus általános műveltség, szellemileg-terileg egészséges emberekre van szüksége. Az ilyen emberek hegyeket tudnak elmozdítani. Tudatosan dolgoznak a társadalom számára és az a vágy tölti el őket, hogy gyarapítsák a társadalom gazdagságát, hogy kiharcolják a szocializmus győzelmét és a béke biztosítását, mert tudják, hogy saját maguk formálják jövőjüket.

Újabb dolgozók munkaidejét csökkentik napi 7 órára a Kéziszerszámgyárban

Az utóbbi években egyre több gondot fordítottak a Kéziszerszámgyár szegedi gyáregységében a dolgozók szociális ellátására. Új öltözőket, fürdőket, ebédlőt építettek, s a legnehezebb munkahelyeken csökkentették a munkaidőt.

Eddig a csiszoló teremben mintegy 8 dolgozót érintett a napi 7 órás munkaidő.

Most a csiszolómunka újabb kategóriáira terjesztik ki a 7 órás munkaidőt. Egyúttal kiterjesztik a kovácsműhelyre is. Előreláthatóan

a jövőben mintegy 60 főt érint majd a csökkentett munkaidő.

A Szegeci Kéziszerszámgyárban. A dolgozók örömmel értesültek a munkaidő újabb csökkentéséről, s a róluk történő gondoskodás viszonzásul újabb munkafelajánlásokat tettek. Az üzem dolgozó vállalták, hogy mintegy 200 ezer forint értékű anyagot takarítanak meg

üzemi segédanyagot s a gyártmányok átkonstruálásával, a hulladék csökkentésével pedig további 125 ezer forintot takarítanak meg. Az elmúlt évben 96,5 százalékos önköltséggel termeltek. Most felajánlották, hogy

idén 90 százalékra csökkentik az önköltséget.

Az üzem tervét 24 százalékkal emelték 1960-ra. A terv szerinti növekedés felét létszámemeléssel, a másik felét a termelékenység növelésével kell elérniük. Ugy döntöttek, hogy a 24 százalékos növelésből 3 százalékos növeléssel és 21 százalékos termelékenység növelésével érik el az év végéig.

Néhány napig tart a rendkívüli enyhesség

Afrika légtéréből pénteken erős meleg áramlás érkezett hazánkba Olaszországon és a Balkán felszigetén át. Esők, helyenként havazások kísérték.

A Kékestetőn öt centiméteres volt a friss hóréteg, de a szombatira virradó éjszaka ott is esőre váltott át a havazás.

minusz egy—minusz kettő fokot mértek országsszerte, a nappali hőmérséklet azonban már plusz 10—12 fokig emelkedett.

A rendkívüli enyhesség előreláthatólag még néhány napig tart.

A tavasz végleges győzelmére azonban egyelőre nincs kilátás.

